

R

E

S

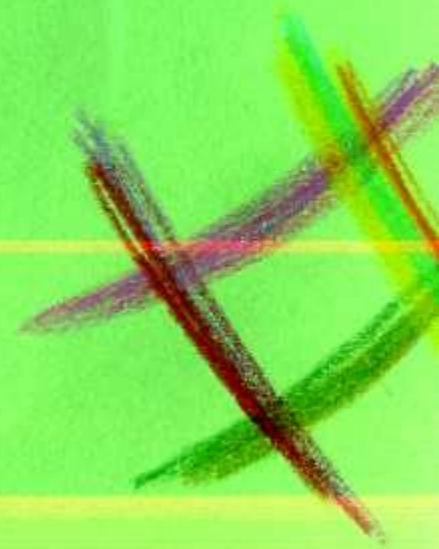
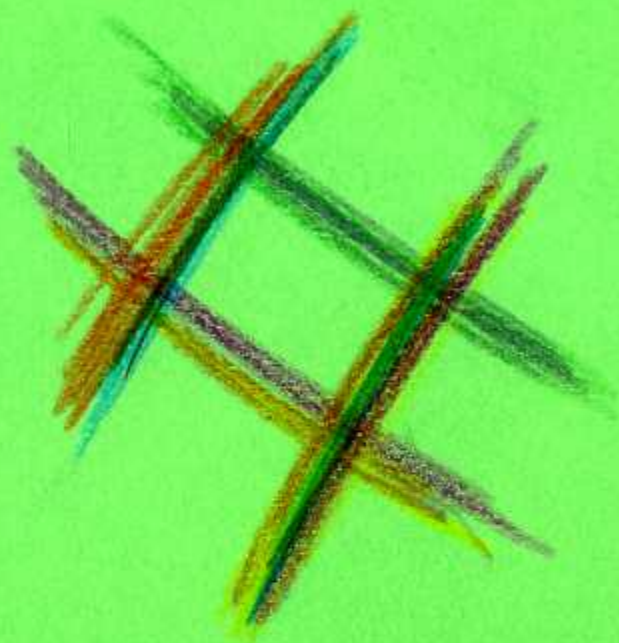
A

G

A

Ri

o

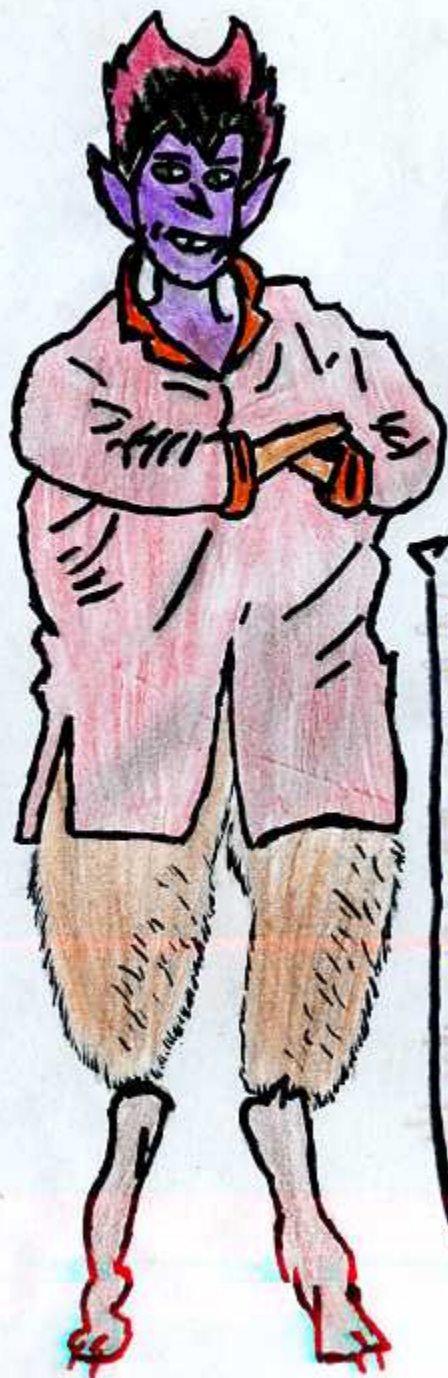

Chámome Resalgariño e son un dos fillos máis
novos do demo, o meu aspecto é o que vedes,
ou un pouco peor.

Esta historia comenza o día de San Bartolomeu,
cando o meu pai vai dar unha volta pola terra,
para ver como lle andan os seus negocios nela.
Nesta ocasión eu decidín segui-lo...

Por subir ao coche
Sen permiso vas ir
facer o camino de
Santiago !!! Falcabureiro!

-Miza que mandanme
peregrino a Compostela!
¡Miza que decirme que
non teño iso e
enviarme o Son
Croquen, a a verse
despois me volven o
sentido! ¡Castiga-
chesme con razón
pero parece duro
o castigo!

CHEIRA A TESOURO

... Aqui hai un tesouro inmenso,
pero non hai tempo de aparalo, ponlle
unha marca e mañá vés por el.

Xa hai un bo
pedazo que teño
gana de facer
de corpo, cateis,
ninguén se acercará

Nin eu tería
unha idea tan
luciféri'na!

Cando o demo
non ten que
facer en algo
se ten que
entretérsi

No camiño.

Cando marchou da casa de Floro puxose a andar, era noite e foi dar a unha casa onde lle deixaron pasar a noite. Déronlle a cea e ao rematar da lacena saíu un bicho negro, pequeno, erguido dos pés traseiros, feo, cunha pucha colorada na cabeza.

Deu pulos pola cozinha adiante, lavou o cu no leite, entornou unha selle na auga... Mandáronno deitar a carón do lume, no escano; Cando esperou estaba en unha canella.

Non había sinais da casa nin do bicho.

O Pemo e negro

Resal garío foi á casa donha parella, meteuse no armario e cando saíu sentouse na cama da muller e ela cando despertou viu un home negro, pensaba que era o seu noivo, Resalgarío díxolle que non era el e puxéronse a falar.

O gadañador

Unha vella fíxolle un trato a Resalgario, díxolle que lle había facer un bo avío se lle gadañaba un prado cheo de herba que tiña debaixo da casa.

O trato fora gadañar o prado no día a cambio de trescentos pesos, almorzo, xantar, merenda e cea.

No xantar a ama botoulle algo de comida que lle fixo cagarra.

Resalgario espiuse e segou sen preocuparse e cantándolles así:

- Gavilleiro de herba, gavilleiro de merda!

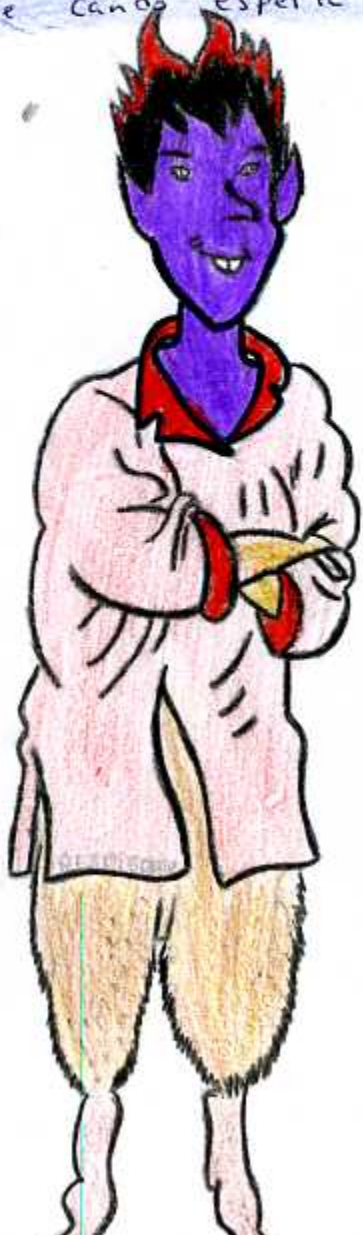
Así gañou a aposta.

Ambrosio e Nivardo, Ricos

Resalgario deitase debaixo dun roureiro e soña que
durme nun castelo nun cuarto grande con chaminées,
armario, alfombras... E que cando esperte o reciben
Ambrosio e Nivardo.

Estes contalle que hubo unha
sabotaxe no Inferno na que racha-
ron os tubos das caldeiras e aso-
lagouse todo con auga fervendo.
O demo deulle a Ambrosio un galo
Aniverdo unha fucina e a Resalgario
un gato e mandou que se fusesen

A FEIRA DAS PALAVRAS

Resalgario chegou a Gontán e ali atopouse cunha feira moi especial, vendían palabras, había sacos e sacos cheos de palabras; unhas vendíanse a granel, outras en caixiñas decoradas. As palabras que máis se vendían eran as máis usadas, pois pensaban que ao decilas se agotaban.

Resalgario marchou moi ofendido porque tamén se vendían palabras cos nomes que lle tiñan o demo, todos eles moi feos.

Na praia dos golpes

Resalgario ia camiñando cando viu unha praia, baixou e transformouse. Alí atopouse con raposo, preguntoulle se tiña fame e Resalgario díxolle que si, o raposo ensinoulle a pescar cangrexos, logo foi á terra firme para preparar o adobo, Resalgario seguiu pero non viu nada extraño. Volveu e díxolle a Resalgario que durmira... O raposo tardou en volver e os cangrexos non estaban, tiveron unha discusión sobre quen os comera. Coméraos pero fíxolle creer ao raposo que os comera el.

A Garda Civil

De camiño a Compostela, Resalgariño atopouse cuns gardas civís que o mandaron parar. Este non ten documentación algunha, deixouno ó cuartel. Alí os gardas aproveitáronse del mandándoo facer traballos así cando o soltaron quedaron de non saber nada del.

Despois dun tempo, Resalgariño quedou cos policías de ir completar o camiño ata Compostela e despois do regreso acabaría seu traballo. Pero este non pensaba o mesmo.

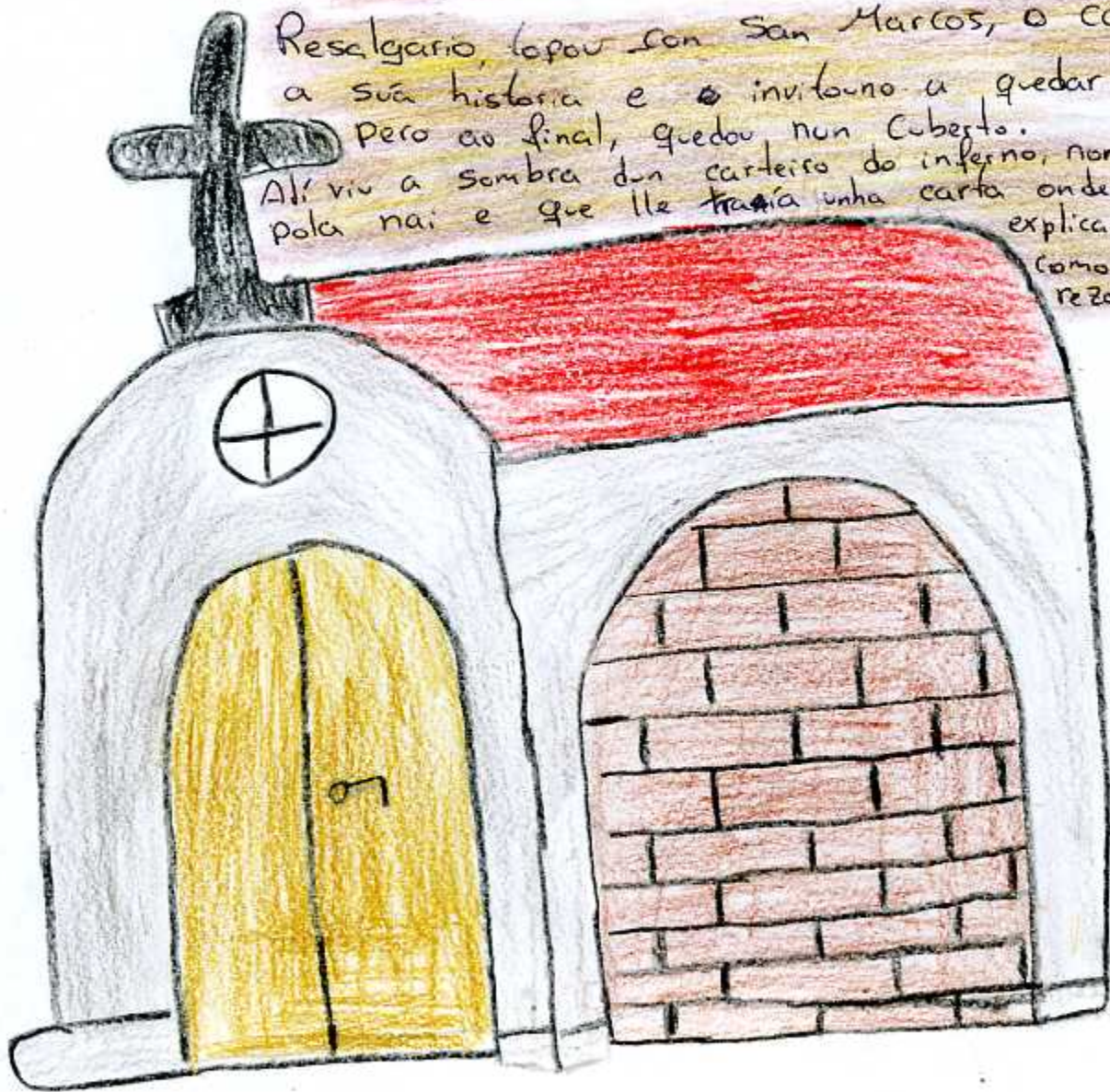

Carta de mamá

Resalgario, topou con San Marcos, o cal lle contou a súa historia e o invitouno a quedar na súa capela, pero ao final, quedou nun cuberto.

Alí viu a sombra dun carteiro do inferno, nomeado pola nai e que lle traía unha carta onde lle explicaba

como ende-rezar pelos.

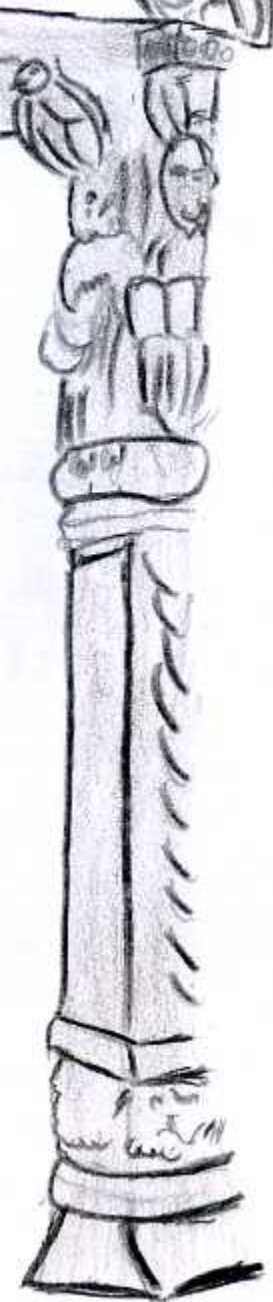
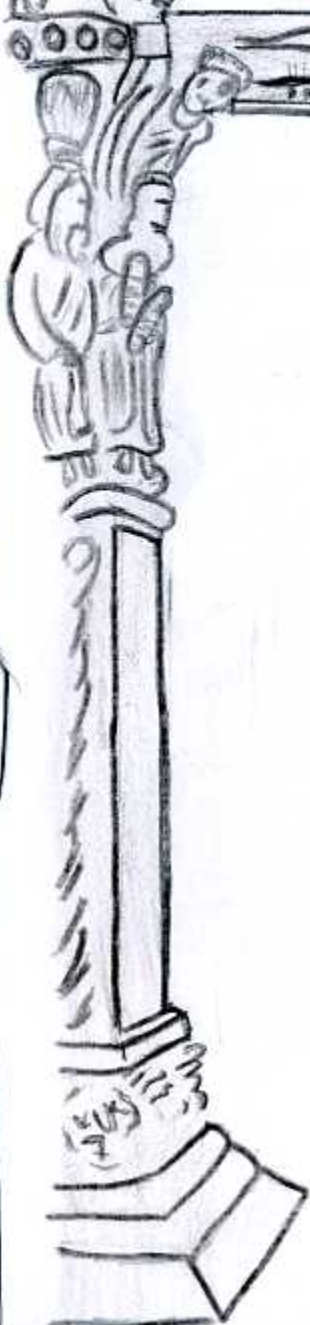

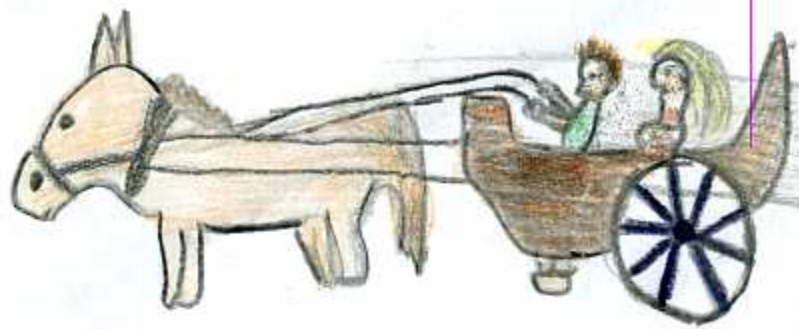
O trato con San Croques

Resalgario entra na catedral e busca ao San Croques despois de estar coa rapaza.
O santo deixalle dar tres turradas contra a súa festa a cambio de deixar

saír do inferno a súa nai,
que estaba ali por un trato
feito co demo facía moitos
anos.

Adeus, meu pai

O dra de S. Bartolomeu
volveu o demo buscar a
Resalgario, pero este
dixolle que fixera co
San Croce un
trato para sacarlle
a nai do inferno.
Ambos cumpriron
o trato e Resalgario
non quixo volver al
inferno.
Que dou coa moza e
foron felices.

